لا تحويه الأماكن لعظمته ، ولا تذرعه المقادير لجلاله ، ولا تقطعه المقائيس لكبريائه

خُب، حالا عبارت بعدی را بخوانیم. حضرت علیه السلام فرمودند:

> «لا تحويه الأماكن لعظمته ، ولا تذرعه المقادير لجلاله ، ولا تقطعه المقائيس لكبريائه»[1].

این فرمایشات حضرت علیه السلام، سرا پا، بلاغت است. تقطیعات سه‌تایی است. سه جمله‌ی قبل با وزان خودش یک مطلبی را فرمودند. «محرّم» با سه جمله مترتب. الآن دوباره سه جمله‌ای را می‌گویند که نزدیک هم هستند با زیباترین فرقهایی که ممکن است برخی از آنها را درک کنیم.

«لا تحويه الأماكن»: مکانها نمی‌تواند خدا را در بر بگیرد. حاوی خداوند شود، «لعظمته»؛ به‌خاطر عظمت خدای متعال «و لا تذرعه المقادير لجلاله»؛ ذرع، وسیله‌ی اندازه‌گیری است. می‌گویند: پنج ذرع است. «تذرعه» یعنی اندازه‌گیری کردن. «مقادیر»، مقدار، اسم آلت است. آن مقادیر نمی‌توانند خداوند را اندازه‌گیری کنند. چرا؟؛ «لجلاله»؛ به‌خاطر جلال و عظمت او «و لا تقطعه المقائيس»؛ قطع کردن، پیمودن است. مثل «قطع الطریق»، این هم قطع المقائیس است. مقائیس، وسائل و مقدارهای اندازه‌گیری است. مقیاسهای اندازه‌گیری نمی‌تواند او را پیمایش کند، چرا؟؛ «لكبريائه»؛ به‌خاطر کبریا و عظمت و جلال او. این حاصل و خلاصه‌ی این سه جمله است. حال برگردیم راجع به تکتک هر کدام بحث کنیم.

---

[1]. همان.

بازبینی #1
ایجاد شده 24 ژوئیه 2024 14:23:33 توسط ... .
به روزرسانی شده 24 ژوئیه 2024 14:30:11 توسط ... .